

Μήνυμα Πρωτοχρονιάς 2018
Μητροπολίτου Γερμανίας και Έξάρχου Κεντρίας Ευρώπης
Αύγουστίνου

* * *

Αγαπητοί μου Χριστιανοί Ορθόδοξοι τῆς Γερμανίας!

Πρώτη ἡμέρα σήμερα τοῦ νέου ἔτους καὶ γιορτὴ τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐπικοινωνῶ μὲ χαρὰ μαζί σας γιὰ νὰ σᾶς μεταφέρω τὴν πατρικὴ μου εὐχὴ καὶ νὰ μοιράσω σὲ ὅλους ἓνα κομμάτι βασιλόπιττας. Καὶ δὲν ἐννοῶ ἀπ' αὐτὴν ποὺ κόβουμε στὶς ἐκκλησιὲς καὶ στὰ σπίτια μας, ἀλλὰ ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὰ πνευματικὰ γλυκίσματα τῆς θεολογίας, ποὺ μᾶς ἄφησε σὰν πολύτιμη κληρονομιά ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καισαρείας στὴν Καππαδοκία.

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς περίφημες ὁμιλίες του, ποὺ ἀπευθύνεται «Σ' αὐτοὺς ποὺ συλλέγουν πλούτη», ὁ Μ. Βασίλειος γράφει: «Γνωρίζω πολλοὺς ποὺ νηστεύουν, προσεύχονται, μετανοοῦν γιὰ τὶς ἁμαρτίες τους, φανερώνοντας ἔτσι τὴν ἀδάπανη εὐλάβειά τους - μιὰ εὐλάβεια, δηλαδή, ποὺ δὲν τοὺς κοστίζει τίποτε - καὶ δὲν δίνουν οὔτε μιὰ δεκάρα σ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι θλιμμένοι ἐξαιτίας τῶν ἀναγκῶν τους. Σὲ τί θὰ τοὺς ὠφελήσουν τέτοιους ἀνθρώπους οἱ ὑπόλοιπες ἀρετὲς τους;». Καὶ καταλήγει: «ἀφοῦ δὲν θὰ γίνουν ἀποδεκτοὶ στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Στὴν συνέχεια, ἐξηγεῖ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κάνουμε δίκαιη διαχείριση τοῦ πλούτου, ποὺ περιέρχεται στὴν κατοχὴ μας, καὶ ὄχι χρῆση του ποὺ ἀποκλειστικὸ στόχο της θὰ ἔχει τὴν προσωπικὴ μας ἀπόλαυση.

Αναρωτιέμαι, ἀρχικά, ἂν ἐμεῖς εἴμαστε σὲ θέση νὰ ἰσχυριστοῦμε ὅτι ἔχουμε, ἔστω, τὴν εὐλάβεια ἐκείνη ποὺ ὁ ἅγιος ὀνομάζει ἀδάπανη. Εἶναι ἡ νηστεία, ἡ προσευχή, ἡ μετάνοια, πολύτιμα κομμάτια τῆς ζωῆς μας ἢ μήπως μοιάζουν στὸ δικό μας παράδειγμα μὲ μηχανικὲς ἐπαναλήψεις, τήρηση τύπων, κάποτε μάλιστα καὶ μὲ ἀγγαρεῖς; Πάντως, ὁ Μ. Βασίλειος μᾶς λέει πῶς, κι ἂν ἀκόμα διαπρέπουμε σ' αὐτὲς τὶς ἀρετὲς, δὲν ὠφελούμαστε στὸ παραμικρό, ἂν παραμένουμε μόνο σ' αὐτὲς, ἂν δηλαδή ὅ,τι θεωροῦμε ἀρετὴ μας δὲν μπορεῖ νὰ συμπεριλάβει καὶ τὸν διπλανό μας, εἰδικὰ ἐκεῖνον ποὺ βρίσκεται σὲ ἀνάγκη.

Συνήθως, ὅταν καλοῦμαστε νὰ μοιραστοῦμε αὐτὰ ποὺ ἔχουμε, δικαιολογοῦμε τὸν ἑαυτό μας λέγοντας κάτι φαινομενικὰ λογικὸ καὶ σωστό: Δὲν εἴμαστε πλούσιοι· τέτοιοι τοῦλάχιστον, ὥστε νὰ ἐμφανιζόμαστε σὲ λίστες μὲ τοὺς πιὸ εὐκατάστατους ἄνδρες καὶ γυναῖκες τοῦ πλανῆτη. Νομίζουμε, μὲ ἄλλα λόγια, ὅτι δὲν ἔχουμε τόσα πολλὰ στὴν κατοχὴ μας, ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ τὰ μοιραστοῦμε καὶ μὲ ἄλλους. Τὸ περίεργο σ' αὐτὴν τὴν δικαιολογία εἶναι ὅτι διαψεύδεται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν πραγματικότητα. Ὅπως μᾶς ἀποδεικνύει ἡ ἐμπειρία πάνω στὸ θέμα αὐτό, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἔτοιμοι νὰ μοιραστοῦν μὲ τοὺς ἄλλους κάτι, εἶναι συνήθως ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὰ λιγώτερα, χωρὶς νὰ ἀποκλείονται ἀσφαλῶς οἱ ἐξαιρέσεις σ' ἐκείνους ποὺ διαθέτουν τὰ πολλὰ.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς φανερώνει ὅτι ἡ δοτικότητα δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑλικὴ ἀξία ἢ τὴν ποσότητα αὐτοῦ ποὺ προσφέρουμε, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ εἴμαστε· ἀπὸ τὸν ἂν

νιώθουμε τούς διπλανούς μας ὡς ἀδελφούς, διότι τότε τούς συμπαραστεκόμαστε, στήν χαρὰ καὶ στήν λύπη τους, αὐτονόητα καὶ δίχως δεύτερη σκέψη. Ἀπλά, τότε καὶ μόνον τότε, τούς ἀγαπᾶμε. Ἔτσι, ὁ Κύριός μας μᾶς μαθαίνει πῶς πράγματα πού κοστίζουν ἐλάχιστα, ὅπως ἓνα ποτήρι νερό, ἓνα πιάτο φαγητό ἢ ἓνα ροῦχο, γιὰ ἐκεῖνον πού τὰ στερεῖται, καὶ μιὰ ἐπίσκεψη στὸν ἄρρωστο ἢ τὸν φυλακισμένο, ἔχουν ἄπειρη ἀξία καὶ κάνουν τὴν γῆ παράδεισο, ὅταν προσφέρονται μὲ ἀγάπη.

Ἡ ἐποχὴ μας νομίζω ὅτι μᾶς βοηθάει νὰ κινηθοῦμε πρὸς τὸν ἀδιέξοδο δρόμο τοῦ ἀτομικισμοῦ, τῆς ἀποκλειστικῆς ἱκανοποιήσεως τῶν λεγομένων ἀτομικῶν ἀναγκῶν ἢ δικαιωμάτων μας καὶ μόνον αὐτῶν. Ὡς Χριστιανοὶ γνωρίζουμε ὅτι αὐτὸς εἶναι ἓνας φοβερός πειρασμός, πού μπορεῖ νὰ μετατρέψει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ σὲ κόλαση. Ἡ ἀγάπη, ὡς κινητήρια δύναμη γιὰ τὰ πάντα, προϋποθέτει τὸν ἄλλον, αὐτὸν πού ὁ Χριστὸς ὀνομάζει πλησίον. Δὲν μποροῦμε νὰ ὑπάρχουμε μόνοι μας, ἀφοῦ χωρὶς σχέση μὲ τὸν συνάνθρωπό μας, καταντοῦμε ἄσχετοι μὲ τὸν ἑαυτό μας καὶ τὴν ἴδια τὴν ζωὴ. Ὁ δρόμος γιὰ τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι δρόμος συνύπαρξης, ἀλληλεγγύης καὶ ἀγάπης. «Κανεὶς δὲν ἀγαπᾶ τὸν Θεό, ἂν δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφό του, καὶ κανεὶς δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφό του, ἂν δὲν ἀγαπᾶ τὸν Θεό», λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Αὐτὸς ὁ δρόμος εἶναι ἀπλὸς καὶ ὁμορφος. Καὶ εἶναι ἱκανὸς νὰ γεμίσει τὸν καθένα μὲ χαρὰ· ἀπὸ ἐκεῖνη μάλιστα τὴν χαρὰ, πού κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀφαιρέσει.

Ἀπευθύνω, λοιπόν, σήμερα ἓνα κάλεσμα πρὸς ὅλους. Ἐλᾶτε φέτος νὰ κάνουμε τὴν διαφορά. Ἐλᾶτε μέσα στὸ 2018 νὰ γίνουμε περισσότερο φιλόφρονες, ὅπως ὁ Χριστὸς, ὁ Μεγάλος Φιλόφρονος. Αὐτός, ἄλλωστε, εἶναι καὶ ὁ μόνος πού μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει τὴν δύναμη γιὰ ν' ἀγαπᾶμε. Ἄς εἶναι ἡ νέα χρονιά εὐλογημένη μὲ ἔργα συμπαράστασης, ἀλληλεγγύης, ἀνθρωπιᾶς.

Βόνη, 1 Ἰανουαρίου 2018

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη
ὁ Μητροπολίτης σας
+ ὁ Γερμανίας Αὐγουστῖνος